

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.290/2009/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. év június hó 8. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

végzést:

A bántalmazás hivatalos eljárásban vétsége miatt a vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2009. június 23. napján kelt 19.B.1518/2008/15. számú ítéletét mindkét vádlott tekintetében **helybenhagyja**.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság 2009. június 23. napján kihirdetett 19.B.1518/2008/15. számú ítéletével rendőr zászlós I. r. és rendőr zászlós II. r. vádlottat az ellenük társtettesként elkövetett hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségének (Btk. 226.§) vádja alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 58.456 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ekként kihirdetett ítélet ellen az ügyész a vádlottak terhére a felmentésük miatt, továbbá megalapozatlanság miatt, hatályon kívül helyezés érdekében jelentett be fellebbezést. A vádlottak és védőik az ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.720/2009/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést annak helyes indokaira tekintettel fenntartotta és azt kiegészítette azzal, hogy az elsőfokú ítéletet megalapozatlannak tartotta, mivel az a Be. 351.§ (2) bekezdésének c) és d) pontjaiban írtak szerint iratellenes és helytelen ténybeli következtetéseket tartalmaz. Álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban szavahihetőnek elfogadott sértett vallomását - mely szerint a vele szemben fogatosított rendőri intézkedés nem szakadt meg, a bántalmazását nyomban követte a megbilincselés - teljes mértékben alátámasztotta a vádlottak által más ügyekben tett tanú, illetőleg vádlotti vallomások tartalma. Az elsőfokú bíróság a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Sz.18.268/2006. számú, valamint a Fővárosi Bíróság 14.B.740/2007. számú ügyeiben tett vádlotti vallomások tartalmát indokolási kötelezettségének elmulasztásával figyelmen kívül hagyta, a bizonyítékokat értékelő tevékenysége e vallomásokra nem terjedt ki.

Álláspontja szerint ezzel olyan mértékben nem tett eleget indokolási kötelezettségének, hogy ítéletet másodfokú felülbírálatra alkalmatlan. A kifejtettekre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét mindkét vádlott vonatkozásában a Be. 373.§ III/a. pontja, valamint a Be. 376.§ (1) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.

A nyilvános ülésen az ügyész az átiratban foglaltakat változatlanul fenntartotta, perbeszédében részletesen értékelte a vádlottaknak a Fővárosi Bíróság 14.B.740/2007. számú ügyében 2008. január 23. napján, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Sz.18.268/2006. számú ügyében tett vallomásait. Utalt arra, hogy ezeket a vallomásokat az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság figyelmen kívül hagyta a bizonyítékok értékelése során, a vallomásokat nem vetette egybe a sértett következetes vallomásával, emiatt ítélete megalapozatlan, indokolási kötelezettségének nem tett eleget, emiatt az elsőfokú ítélet másodfokú felülbírálatra nem alkalmas. Indítványozta az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a Fővárosi Bíróság új eljárásra utasítását.

A vádlottak védője a Fővárosi Bíróság első fokon hozott ítéletének a helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ügyben valamennyi bizonyítékot feltárt, azt mérlegelési körébe vonta, ítélete megalapozott és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A sértett sem a rendőri intézkedést követő orvosi vizsgálatnál, sem pedig a vele szemben folytatott szabálysértési eljárás során nem tett említést a bántalmazásáról, és az ügyben kirendelt orvosszakértő sem tudta megállapítani, hogy a sértett sérülései mikor keletkeztek. Erre figyelemmel indítványozta az elsőfokú ítélet helybenhagyását.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyben a Be. 363.§ (2) bekezdésének b) pontja alapján tárgyalásra tért át, ennek keretében bizonyítás felvételét rendelte el, amelynek során a tanács elnöke felolvasta a nyomozati iratok között 39-45. oldalain elfekvő a sértett írásbeli beadványát, amelyet a Dokumentációs Központba juttatott el, és amelyet a Központ a 2008. április 12-i feljelentéséhez mellékként csatolt, továbbá a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Sze.18.268/2006. számú iratai közül 139-149. oldalig terjedő részt (3. számú jegyzőkönyv), amely a sértett és az I. és II. r. vádlottak tanúvallomását tartalmazza, továbbá felolvasta a Fővárosi Bíróság 19.B.1518/2008/11. számú tárgyalási jegyzőkönyve (2009. március 31.) 5. oldalának 3. bekezdésében foglaltakat.

A bizonyítás felvételét követően az ügyész a nyilvános ülésen tett perbeszédét változatlan tartalommal fenntartotta, azt kiegészíteni nem kívánta.

A vádlottak védője a bizonyítási anyag ismeretében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlottak az utolsó szó jogán nem kívántak nyilatkozni.

Az ügyészi fellebbezésre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta, az ügyben rendelkezésére álló bizonyítékokat lényegében feltárta, azokat értékelése körébe vonta. Kihallgatta a vádlottakat, a sértettet, értékelte a vádlottaknak a nyomozás során tett vallomásait, az igazságügyi orvos-szakértői véleményt, és kihallgatta 1. számú tanút, 2. számú tanút, 3. számú tanút, meghallgatta az intézkedésben részt vevő 4. számú tanú r. törzsszászlós, 5. számú tanú r. zászlós és 6. számú tanú r. főtörzsrőrmestert. Ezen túlmenően kihallgatta 7. számú rendőr orvos tanút, és bizonyítás anyagává tette az ügy szempontjából jelentőséggel bíró okirati bizonyítékokat is. Ezen bizonyítékok egyenként és együttes értékelése alapján állapította meg a tényállást. Észlelte ugyanakkor az ítéltábla, hogy a sértett ellen folyamatban volt szabálysértési iratokat, valamint a vádlottak ellen korábban Fővárosi Bíróságon folyamatban volt iratokat nem, vagy nem teljeskörűen ismertette és nem tette bizonyítás anyagává. A vádlottak védője az elsőfokú eljárásban tartott perbeszédében idézett ugyan a sértett nyomozati vallomásából, ez azonban nem képezte a bizonyítás részét, így az bizonyítékként figyelembe venni nem lehetett.

A Fővárosi Ítéltábla erre figyelemmel megalapozottnak tartotta a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglalt kifogásokat annyiban, hogy az elsőfokú bíróság a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Sz.18.268/2006. számú és a Fővárosi Bíróság 14.B.740/2007. számú ügyeiben tett vallomásokat nem tette bizonyítás anyagává, így ügyfelderítési kötelezettségének nem tett teljes körűen eleget, és erre vonatkozóan indokolási kötelezettségét sem teljesítette (Be. 351.§ (2) bekezdés a) pont). A Fővárosi Ítéltábla azonban az elsőfokú bíróságnak ezt a mulasztását a tárgyalás keretében felvett bizonyítással pótolta, és a Be. 352.§ (1) bekezdés b) pontja alapján e vallomásokat, illetőleg a sértett írásbeli beadványát és az elsőfokú tárgyaláson tett nyilatkozatát felolvasással bizonyítás anyagává tette. Az így felolvasott iratok az elsőfokú bíróságnak az ítéletben foglalt megállapításait és mérlegelésének helytálló voltát támasztották alá.

A sértett a Dokumentációs Központhoz benyújtott írásbeli beadványában, illetőleg a 19.B.1518/2008/11. számú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldalának 3. bekezdésében tett nyilatkozatában azt adta elő, hogy a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés alkalmával látta ugyan az előtte álló rendőr arcát, de nem ismerné fel, a rendőrök testpáncélban és sisakban voltak, sötét volt, de valószínűleg nem viseltek azonosító számot. 4 vagy 5 rendőr vette körbe, majd 2 rendőr kísért fel a rakpartra. Azt nem tudta megmondani, hogy ez a két rendőr jelen volt-e a bántalmazásánál vagy ők később érkeztek. A rendőrök mozgásban voltak, lehet, hogy az ő háta mögött is többen voltak és nem tudta meghatározni, hogy azok a rendőrök, akik a megkötözését végrehajtották, elejétől a végig jelen voltak, vagy később érkeztek. Az ellene indult szabálysértési eljárás során a sértett azt állította, hogy a rendőri intézkedés során nem keletkeztek sérülései, és nem állt ellent a rendőri intézkedésnek.

A vádlottak a szabálysértési ügyben tett tanúvallomásuk során lényegében az elsőfokú eljárásban tett írásbeli vallomásukban és az elfogásról illetve előállításról készült rendőri jelentésben (nyomozati iratok 119. oldal) foglaltakkal egyezően nyilatkoztak. Ugyanakkor a Fővárosi Bíróság 14.B.740/2007. számú ügyében, ahol 1. számú tanú, 2. számú tanú és 3. számú tanú sértettek sérelmére elkövetett bántalmazás hivatalos eljárásban vétsége miatt indult eljárásban III. és IV. r. vádlottak voltak, elsősorban a három sértett bántalmazása képezte a vád tárgyát, ezzel kapcsolatosan tettek vallomást, a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését tagadták és a sértettel szembeni rendőri intézkedésről csak érintőlegesen nyilatkoztak. Azt vallották, hogy a háromfős társaság mellett egy külön ülő személlyel szemben intézkedtek, megbilincseltek, felkísérték a MAHART jegyiroda elé, megtörtént a ruházat átvizsgálás, majd 6. számú tanú videokamerán rögzítette, amikor bemondta a személyes adatait és kijelentette, hogy sérülése nincs, panasszal nem élt. E vallomásuk megtételekor arról is nyilatkoztak, hogy az intézkedések során más rendőrök is voltak a rakparton.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.Sz.18.268/2006. számú iratai alapján az is megállapítható, hogy a sértett eljárás alá vont személyként kijelentette, hogy a rakparton, amikor a rendőrök intézkedtek vele szemben nem keletkeztek sérülései, tehát négy hónappal a történetek után sem tett említést a bántalmazásáról.

A másodfokú tárgyaláson felvett bizonyítás eredménye tehát nem gyengítette, sőt megerősítette az első fokon eljáró Fővárosi Bíróságnak az elsőfokú ítélet 8. oldal utolsó bekezdésében foglalt indokolásban kifejtett azon megállapításait, mely szerint nem zárható ki az, hogy más rendőrök bántalmazták a sértettet mielőtt a vádlottak intézkedés alá vonták volna. A sértett az eljárás során nem tudta megjelölni azokat a rendőröket, akik őt 2006. október 04-én 2.00 óra tájban bántalmazták, azt sem tudta megmondani, hogy a bántalmazói között ott volt-e az a két rendőr - az I. II. r. vádlottak - akik hátrakötözték a kezeit, majd felkísérték a rakpartra. A bizonyítás anyagává tett vallomásaiban nem tartotta kizártnak, hogy 4-5 rendőr vette körbe őt, akik közül kerülhettek ki a bántalmazói.

A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság mérlegelése a tárgyaláson felvett bizonyítással együtt helyesnek bizonyult, az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem volt szükség, mert a felvett bizonyítás eredményeként a bizonyítékok köre teljessé vált, azok alapján pedig kétséget kizáró bizonyossággal nem volt megállapítható, hogy r. zászlós I. r. és r. zászlós II. r. vádlottak a terhükre rótt bűncselekményt elkövették, ezért helytállóan döntött a Fővárosi Bíróság, amikor a vádlottakat a Btk. 226.§-a szerinti bántalmazás hivatalos eljárásban vétségének a vádja alól mint társtetteseket a Be. 6.§ (3) bekezdés b) pontjának II. fordulata alapján felmentette.

A Fővárosi Ítélet tábla utal arra, hogy a felülbírálat során észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező cselekmény kapcsán nem hívta fel a Btk. 2.§-át, ezért azt pótolta és megállapította, hogy a vád szerinti minősítés a Btk. 2.§-a alapján a

cselekmény elkövetésének időpontjában hatályos büntető törvény szerint helytálló, az a bántalmazás hivatalos eljárásban (Btk. 226.§) vétsége.

A végzés ellen a Be. 386.§ (1) bekezdése alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2010. év június hó 8. napján

Dr. Lassó Gábor sk..	Hildenbrand Róbert sk..	Révész Tamásné sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság kelt 19.B.1518/2008/15. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.290/2009/5. számú végzésével 2010. év június hó 08. napján mindkét vádlottal szemben jogerőre emelkedett.

Budapest, 2010. év június hó 8. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő